

Åpning av konferansen TIL BARNES BESTE, Røros 2.10.2012

Kjære alle sammen

Velkommen til den årlige konferansen TIL BARN OG UNGES BESTE.

Da jeg tiltrådte som fylkesmann for et lite år siden, var noe av det første som ble lagt på pulten min en erklæring fra statsetatene i Sør-Trøndelag om GODE OPPVEKSTVILKÅR FOR BARN OG UNGE. Jeg fikk klar beskjed om at dette var et manifest som forpliktet, og som embetet føler seg forpliktet av. Jeg så, og ser, ingen grunn til at vi skulle tenke annerledes i dag. Dette manifestet ligger i mappene, og dere kan jo selv se på det. Mitt «historiske forhold» til temaet barn og unge er ganske uprofesjonelt. Jeg har jobba i sjømatnæringen i mange år, og har gjennom det lært masse om sammenhenger mellom ernæring, adferd, læring og mestring. Og jeg registrerte da, og gjør det fortsatt, at det ikke er all kunnskap som er like enkel å omsette i praktisk handling!! Og da er det alltid like spennende å spørre hvorfor det er slik.

Så har jeg vært barn selv, (og selv om det er ganske så lenge siden, så er det jo en erfaring!), jeg har vært og er far og bestefar, jeg har vært idrettsleder og deltatt i en del andre sammenhenger der jeg i voksen alder har møtt barn og unge i aktivitet og utfoldelse. Og alle, jeg også, kjenner selvsagt noen som har viet sitt yrkesaktive liv til arbeidet med barn og unge på en eller annen måte. Er man dessuten en rimelig engasjert samfunnsborger, så tror en jo fort at en kan litt om utvikling og tilstand på området vi skal belyse disse to dagene. Allikevel må jeg vel erkjenne at mine erfaringer er knytta til tilstander godt innenfor det som kan kalles en normalitet. Det innebærer noen viktige begrensinger.

Derfor skal jeg være kjapp å legge til at jeg er rimelig klar over at jeg tror mye mer enn jeg kan si jeg vet, så derfor ser jeg også frem til å være med disse to dagene for å styrke egen kunnskap om viktige problemstillinger.

I år har konferansen hovedtema:
SAMARBEID – MULIGHETENS ROM.

Det er nå det 6.året på rad at kommunene i Sør-Trøndelag inviteres til tverrfaglig konferanse der overskriften er TIL BARN OG UNGES BESTE med fokus på tverretattlig samarbeid i kommunene.

Det er gledelig og flott å se at kommunene er så godt representert tverrfaglig. Vi **er ca. 270 deltakere her nå.**

Konferansen i år arrangeres i samarbeid med **RBUP** (Regionsenter for barn og unges psykiske helse, Midt-Norge) og **KORUS** (Kompetansesenteret for rus Midt-Norge).

Hvorfor mener Fylkesmannen at er det viktig med denne type konferanse? Hvorfor er det lagt så stor vekt på tverrfaglighet?

Når vi har satt oss som målsetning å ha en konferanse med tittelen TIL BARN OG UNGES BESTE, er det en forpliktende ambisjon for oss som arrangør og jeg håper den kan føles slik for dere som deltar her også. Vi ser den gode påmeldingen til konferansen som et tegn på at dette virkelig er et prioritert område i kommunene.

Vi har gjennom flere år nå, sett at dere fra kommunene møter opp mann- og kvinnesterk. Vi tolker det som et uttrykk for at det er mange ute i kommunene som både tenker og ønsker barn og unges beste og at vi treffer med disse konferansenes innhold og form.

Også derfor har Fylkesmannen på flere måter systematisk forsøkt å holde fokus på viktigheten av tverrfaglig samarbeid, både i møte med kommunepolitikere og kommuneledelse. Dette med tverrfaglighet og samarbeid er også et virkemiddel i den **SAMHANDLINGSREFORMEN** som nå har høy prioritet.

Samhandlingsreformen omhandler ikke kun flytting av ferdigbehandlede pasienter fra sykehus til hjemkommune. **Det handler i stor grad om å samhandle på tvers av sektorer og faggrupper for å gi en god tjeneste til alle, også til barn og unge.**

Forebygging og folkehelse er sentrale stikkord her. Mye av arbeidet med barn og unge handler rett og slett om folkehelse og bidrag til at individene kan leve gode liv i samfunnet vårt.

Vi mener også å kunne se gjennom ulike observasjoner at det skjer en positiv utvikling når det gjelder tverrfaglig innsats overfor barn og unge.

Konferansen Til barn og unges beste har tidligere hatt stor tverrfaglig deltakelse fra kommunene. Slik er det i år også. Som arrangør er vi svært glade for at vi har møtt **velvillighet og god respons fra foredragsholdere som på hvert sitt område er markante fagpersoner i Norge.** Det har vært lett å få JA fra de vi har henvendt oss til, noe vi tolker som at dere som er her, er en interessant gruppe å snakke både til og med.

Vi mener å se at det er skapt en kultur for samarbeid, i kommunene, mellom kommunene og mellom profesjoner, for å nevne noe. At så mange kommer fra hver kommune velger vi å tolke som et tegn på at

kommuneledelsen, deres arbeidsgiver, ønsker å prioritere tverretattlig samarbeid.

Halvårsrapporteringer vi mottar fra kommunene på barnevernområdet viser økning i antall meldinger til barnevernet. Flere barn mottar hjelp fra barnevernet. **Denne økningen kan ikke forklares kun ut fra at det er blitt så mye verre for barna som vokser opp.**

Gjennom et bedre tverrfaglig samarbeid er det etablert bedre samarbeidsfora, det er mer kunnskap om saksgang og ansvar som alle har for å sikre barn og unge en trygg og god oppvekst. **Da blir det også enklere å henvende seg til barnevernet med bekymring når situasjonen tilsier det.**

Målet er imidlertid at de ulike etater og instanser skal komme inn på tidligst mulig tidspunkt, slik at **TIDLIG INNSATS, GODT FOREBYGGENDE ARBEID**, på sikt vil gi en bedre oppvekst.

Bruk disse to dagene til å knytte kontakt, også utover egne kommunegrenser.

Det at flere fagfolk med ulik fagbakgrunn **får høre samme budskap**, vil føre til lettere **dialog og refleksjon** når en møtes for å drøfte og utarbeide gode tiltak til barn og unge.

Jeg synes det er en god formulering i programmet når det gjelder målsettingen for konferansen. Det står: »Slik vi ser det er det viktig at vi klarer å definere ansvar uten at vi skyver ansvar fra oss». Vi må øve oss på å tenke slik, står det. Kanskje ligger det i en slik formulering også et lite behov det å kunne øve seg i å erkjenne? Erkjenne noe om at alt ikke er like viktig, alt ikke er like sentralt, at noe kan gi bedre resultater enn noe annet. At det er viktig å få til en tenking som innebærer satsing der avkastningen kan bli størst fortest, men uten dermed å skape enda større utfordringer for de som ikke omfattes av en slik tilnærming? Jeg vet ikke, jeg tror bare at det også på dette området er sentralt for arbeidet og for den kollektive fremgangen vi ønsker, at vi i den gode hensikts navn ikke skygger for gode løsninger med sterke personlige oppfatninger om «egen problemstilling» eller egen profesjon sin betydning. For det går jo an å spørre: Hva er egentlig til barn og unges beste? Og hvem bestemmer hva det er som er til barn og unges beste? Hvordan forholder vi oss til all kunnskapsproduksjonen på dette området? Hva er relevant og kvalitativt godt, og hva er mer ideologisk basert leting etter de bekreftende svara på de «korrekte» problemstillingene? Uansett, i dette arbeidet som er så viktig, er behovet for åpenhet, for samspill og samhandling sentralt. Godfotteorien gjelder i høyeste grad. Og den kjenner vi jo godt her i fylket. Også for å kunne drøfte slike spørsmål, er dager som dette viktig. For å forstå en helhet må en være villig til å se etter den helheten. For å forstå et menneske, uansett alder, må en prøve å forstå hele mennesket.

Lykke til med de to dagene som ligger foran oss

Jeg gleder meg til å være aktiv lytter!